

24. ВЪЛНИ И ТРЕПТЕНИЯ В ЕДНОМЕРНА КРИСТАЛНА РЕШЕТКА, СЪСТАВЕНА ОТ ЕДНАКВИ ЧАСТИЦИ, СПОРЕД ТЕОРИЯТА НА БОРН И КАРМАН

1. Вълни по безкрайна едномерна кристална решетка (КР), съставена от еднакви частици.

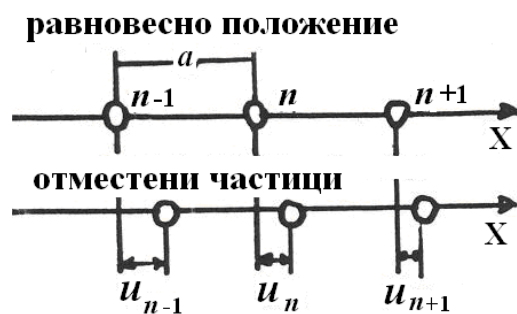
Разглеждаме теорията на Борн и Карман за най-простия случай – едномерна кристална решетка, съставена от еднакви частици, разположени на равни разстояния – големината на основния вектор a . Разглеждаме надлъжните трептения на тази КР по направление на ос X , съвпадаща с правата, върху която са разположени частиците. Тази теория предполага, че действат само квазиеластични сили между най-близко разположените съседни частици.

Ако с u_n се означи отклонението на n -та частица от равновесното и положение, то за квазиеластичните сили, с които $(n-1)$ -та и $(n+1)$ -та частици действат на n -тата частица можем да запишем:

$$(1) \quad F_{n,n-1} = -\beta(u_n - u_{n-1})$$

$$(2) \quad F_{n,n+1} = -\beta(u_n - u_{n+1})$$

$\beta > 0$ - коефициент на квазиеластична сила.

Резултантната квазиеластична сила, която действа на n -тата частица е:

$$(3) \quad F_n = F_{n,n-1} + F_{n,n+1} = -\beta(2u_n - u_{n-1} - u_{n+1})$$

Уравнението на движение на n -тата частица е:

$$(4) \quad m \frac{d^2 u_n}{dt^2} = \beta(u_{n-1} + u_{n+1} - 2u_n)$$

m - масата на n -тата частица.

Когато едномерната кристална решетка е безкрайна, то индексът n може да заема произволни цели стойности, а движението на частиците ще се описва с безброй много диференциални уравнения от вида (4). Ако $a \rightarrow 0$, едномерната КР може да се разглежда като непрекъснатата пръчка, по която се разпространяват едномерни вълни:

$$u = A e^{i(\omega t + k \cdot x)}$$

Ще заместим стойностите на x с числа, кратни на a :

$$x_n = n.a, \quad x_{n-1} = (n-1).a, \quad x_{n+1} = (n+1).a$$

Ще търсим решения на системата (4) (за n - произволни цели стойности от безкраен брой уравнения) от вида:

$$(5) \quad \begin{aligned} u_{n-1} &= Ae^{i[\omega.t+k(n-1).a]} \\ u_n &= Ae^{i(\omega.t+kn.a)} \\ u_{n+1} &= Ae^{i[\omega.t+k(n+1).a]} \end{aligned}$$

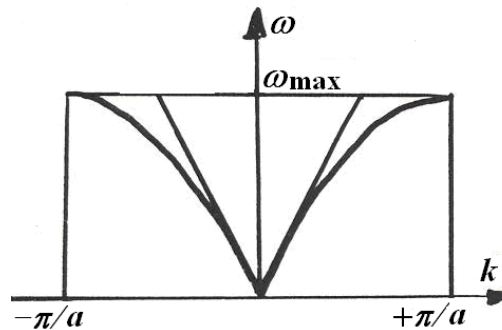
Заместваме (5) в (4) и получаваме:

$$(6) \quad -\omega^2 m = \beta(e^{ika} + e^{-ika} - 2) = -2\beta(-\cos ka + 1) = -2\beta.2 \sin^2 \frac{ka}{2}$$

След елементарни преобразования получаваме дисперсионните зависимости за $\omega > 0$, които удовлетворяват тези вълни:

$$(7) \quad \omega = \sqrt{\frac{4\beta}{m}} \sin \frac{ka}{2}$$

Графически дисперсионната зависимост (7) се представя така:

Максималната честота на вълните, разпространяващи се в КР е $\omega_{\max}$ и тя съответства на максимална стойност на вълновото число $k_{\max}$:

$$(8) \quad \begin{aligned} \omega_{\max} &= \sqrt{\frac{4\beta}{m}}, \quad \frac{ka}{2} = \pm \frac{\pi}{2} \Rightarrow k_{\max} = \pm \frac{\pi}{a} \\ k_{\max} &= \frac{2\pi}{\lambda_{\min}} = \frac{\pi}{a} \Rightarrow \lambda_{\min} = 2a \end{aligned}$$

Първа или приведена зона на Брилуен се нарича област със стойности на k , ограничени в интервала $(-\frac{\pi}{a}, +\frac{\pi}{a})$

а) При ниски честоти - звукови, ултразвукови вълни ($< 10^8$ Hz):

$$\sin \frac{ka}{2} \rightarrow \frac{ka}{2}, \quad \omega, k - \text{малки}, \lambda - \text{големи}$$

$$(9) \quad \omega = \sqrt{\frac{4\beta}{m}} \cdot \frac{ka}{2}, \quad \omega \ll \omega_{\max}$$

Получава се линейна зависимост $\omega = f(k)$, т.е. дисперсията изчезва, както и при непрекъснатата пръчка. При обикновените звукови и ултразвукови вълни ($< 10^8$ Hz), с честоти, сравнително ниски спрямо Дебаевата честота, дисперсията е незначителна.

Скоростта на вълните не зависи от ω или k :

$$(10) \quad v = \frac{\omega}{k} = a \sqrt{\frac{\beta}{m}} = v_0$$

б) При високи честоти (над 10^8 Hz) - акустични вълни от хиперзвуковия диапазон

$$(11) \quad v = \frac{\omega}{k} = \sqrt{\frac{4\beta}{m}} \frac{\sin \frac{ka}{2}}{\frac{ka}{2}} \cdot \frac{a}{2} = v_0 \cdot \frac{\sin \frac{ka}{2}}{\frac{ka}{2}}$$

Фазовата скорост на вълните не е постоянна, а зависи от ω или k - (11).

2. Трептения на крайна едномерна КР, съставена от един вид частици

Нека крайната едномерна КР е съставена от G на брой елементарни клетки (ЕК), тогава дължината на КР ще е: $L = Ga$. Ако крайните частици на тази КР са неподвижни, то собствените и трептения ще се описват със стояща вълна:

$$(12) \quad L = Ga = n \frac{\lambda}{2}$$

$$(13) \quad k = \frac{2\pi}{\lambda} = n \frac{\pi}{L} = \frac{n}{G} \cdot \frac{\pi}{a}, \quad n = 1, 2, \dots, G$$

$$(14) \quad \omega = \overset{(7,8)}{\omega_{\max}} \cdot \sin \frac{n\pi}{2G}$$

или
$$v = \frac{\omega}{2\pi}, \quad v = v_{\max} \cdot \sin \frac{n\pi}{2G}$$

Интегрален спектър на трептене (брой трептения с честоти от 0 до ν):

$$(15) \quad z = n = \frac{2G}{\pi} \arcsin \frac{\nu}{\nu_{\max}}$$

Диференциален спектър на трептене:

$$(16) \quad q(\nu) = \frac{dz}{d\nu} = \frac{2L}{\pi a \nu_{\max}} \cdot \frac{1}{\sqrt{1 - \left(\frac{\nu}{\nu_{\max}}\right)^2}}$$

При ниски честоти $\omega \ll \omega_{\max}$: $\left(\frac{\nu}{\nu_{\max}}\right)^2 \ll 1 \Rightarrow$

$$q(\nu) \approx \frac{2L}{\pi a \omega_{\max}} \cdot 2\pi = \frac{2L}{\pi a \sqrt{\frac{4\beta}{m}}} \cdot 2\pi$$

$$(17) \quad q(\nu) \approx \frac{2L}{a \sqrt{\beta/m}} \stackrel{(11)}{=} \frac{2L}{\nu_0}$$

При ниски честоти диференциалният спектър на трептене преминава във формулата от модела на Дебай – ур.(17).

